

'Απ' Όλα

Το Συμβόλιόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΕΚΣΙΡΙΣΤΗΣ

ΝΙΚΟΛ. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα έγγραφής εξομήνου

Διά την Τουρκίαν Γε. 10
το Εξωτερικόν Φε. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

» ΓΡΑΦΕΙΑ »

Γαλιτά, Περμπαζάρων, Σαασιή Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΤ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

Τό φίλλον άπανταχού του Κράτους παρ. 20

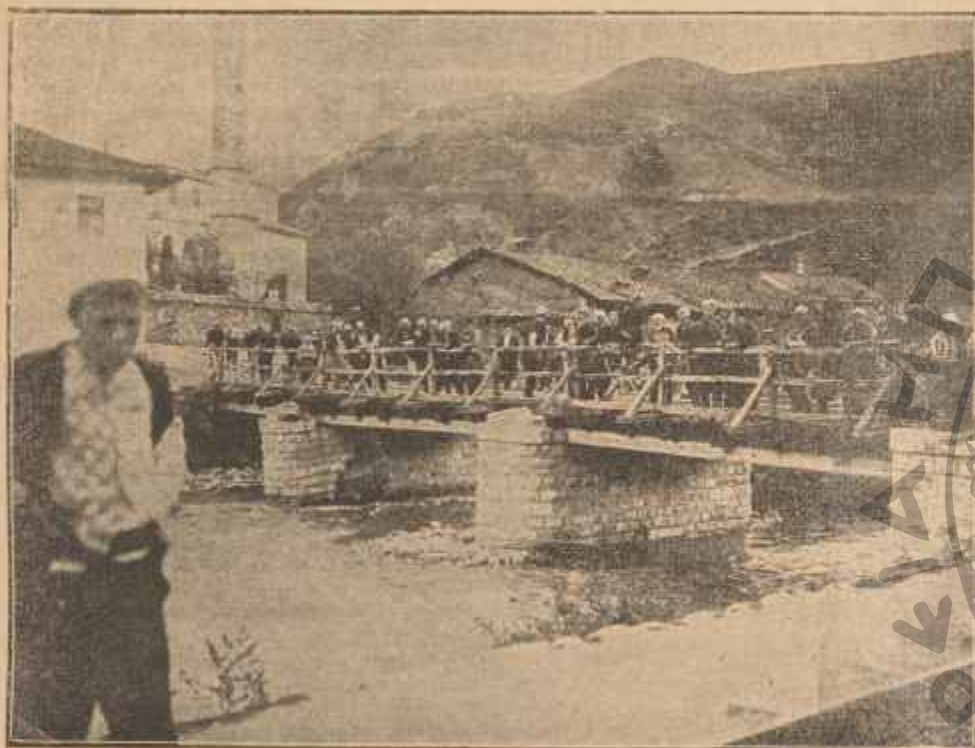
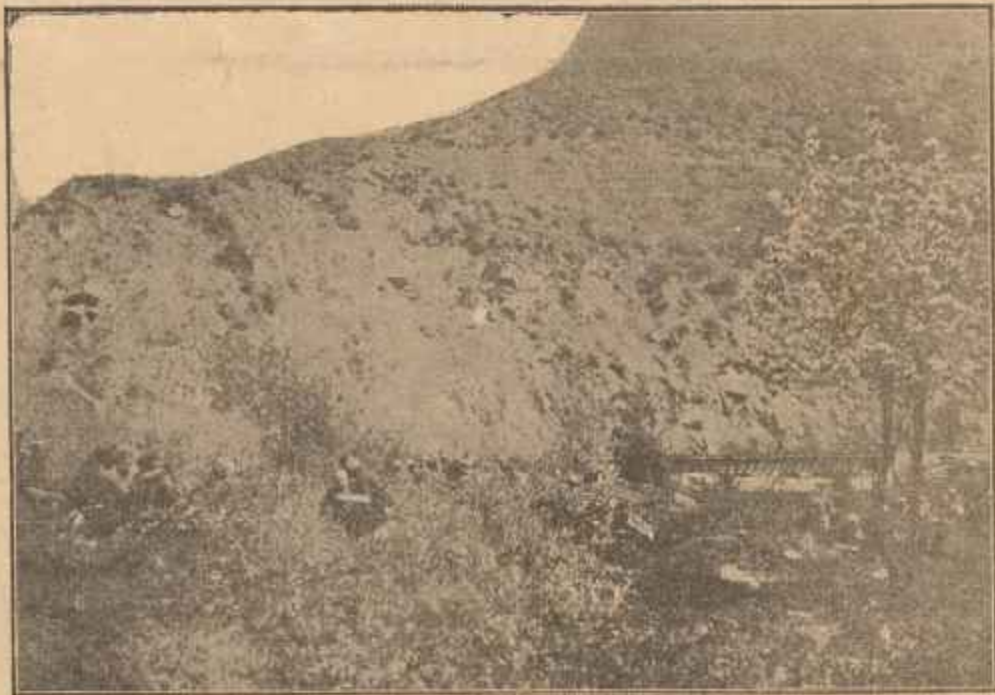
Τό « 'Απ' Όλα » εκτυπώσεται
εις 10,000 αντίτυπα

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

ΤΟΥ

'Απ' Όλα

Απρόσπτον άτύχημα επήλθε κατά την εκτύπωσιν του πρώτου μέρους της 'Επιθεωρήσεως του παρόντος τεύχους την νύκτα της προχθής Πέμπτης. Ενώ ή τυπογραφική πλάξ εφίστατο επί του πισστηρίου, κατέρρευσαν εις σωρόν στοιχείων σύμφυρτον. Πρό του τοιούτου γεγονότος εδρεθέντες, έπειδή ουδεμία εξοικονόμηση του πράγματος ήδύνατο νά γίνη, επανηρχίσσαμεν την εξ άρχής στοιχειοθέτησιν του φύλλου. Ο ύλικός χρόνος, δ μεσολαβών από του συμβάντος μέχρι της ημέρας της εκδόσεως, χρόνος

Τοπεία της 'Ανω 'Αλβανίας.

ολίγων μόνον ώρών, μάς ήτο τόσοσ άνεπαρκής, ώστε, μόνον κατόπιν πολλών θυσιών και ένδελεγούς ενεργείας, κατορθώθη νά εκδοθή τό « 'Απ' Όλα » εγκαίρως, ως είναι τό ανά χειρα φύλλον.

Διατρέφον την έλπίδα ότι οι φίλοι άναγνώσται θα εύχρηστίησιν νά μας συγχωρήσιν, ότι τό συμβάν, τό οποίον μάς έπληξε βαθύτατα, και ταύτοχρόνως θα εκτιμήσιν θεόντως τας προσπάθειάς μας, όπως φανώμεν κατά τό δυνατόν συνεπείσ απέναντι της κοινότητος ήτις μάς τιμά δια την άγачή της.

Επί τη εύκαιρία ταύτη καθήκον ήμων θεωρούμεν όπως εύχαριστήσωμεν τίς τον εγγυητήν Τύπον, ήτον και τας ενταύθα φύλλους της ημ. 'Επιθεωρήσεως δια την εκδόσιν άσφαλούς συμπαραθείας, δι' την μεγαλειότητα της εκδόσεως.

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΙΝ

ΕΥΤΥΧΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ

Όταν από το 1848 οι άγώνες των φιλελευθέρων ήσαν να συγκινούν τους λαούς της Ευρώπης, τον μέγιστον και ένθουσιωδέστατον πρὸς τοῦτο συγκλονισμὸν ἠσθάνθησαν οἱ Ἰταλοί.

Οἱ ἀπόγονοι τῶν μεγάλων διδασκάλων τῆς Ἀναγεννήσεως, ἐμπεποτισμένοι μὲ ὅλα τὰ σκευὴ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου, ἔβλεπον πλέον στενὸν τὸν ὁρίζοντα, εἰς τὸν ὁποῖον κατατεταγμένοι ἔσαν, καὶ ἐπόθησαν, περιυλγόμενοι ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἐνώσεως, νὰ διέλθουν τὰ στενὰ σύνορα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀσφυκτικῶς ἀνέπνεον, διηρημένοι εἰς μικρὰ καὶ ἀσθενή κρατίδια, ἐπόθησαν τέλος νὰ ἀποτελέσουν μίαν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν πατρίδα, ὑπὸ τὸ σκήπτρον ἑνὸς καὶ μόνου ἀρχόντος.

Τὸ σύνθημα ἔδωκαν αἱ ἐπὶ τῆς Αὐστρίας κατεχόμεναι ἰταλικαὶ χῶραι τῆς Λομβαρδίας καὶ τῆς Βενετίας.

Μὲ τὸ σύνθημα τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ ἰταλικά μικρὰ κράτη ἀρπυνίσθησαν, οὐδὲν δὲ ἦτο πλέον δυνατόν νὰ σταματήσῃ τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὀργασμὸν τῶν.

Αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπαναστάσεις αὐτῶν καὶ ἡ ἐκδίωξις τῶν ἡγεμόνων τῶν ἐξηγγέλλοντο ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην.

Ἐλευθερία-Ἐνωσις, ὡς γενικὸν ἐξεγερτήριον σλόγισμα, ἠκούετο ἐξ ὅλων τῶν διαφύτων ἐλευθερίαν ἰταλικῶν στομάτων.

Καὶ τὸ σλόγισμα τοῦτο ἐντονώτερον ἠκούσθη ἀπὸ τὸ Πεδεμόντιον, τὸ μικρόν, ἀλλὰ φιλελευθερώτατον ἰταλικὸν βασίλειον, τὴν φωνὴν τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, ὅπως πολὺ δικαίως τὸ ὀνόμασεν καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ βασιλεὺς Κάρολος Ἀλβέρτος, ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας, ἠναγκάσθη νὰ κυρτῇ εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας (1849), ἥττηθες εἰς τὴν ἐν Ναβάρρας μάχην.

Τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἐμείωσε τὸν ἀκράτητον πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτα τῶν Ἰταλῶν.

Ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος, χωρὶς διὰ τὴν ἡττάν του νὰ ἀπογοητεῖθῃ, ὑποθέτων ὅτι ἄλλος, ἴσως ἑκαντώτερός του, θὰ ἐπραγματοποιεῖ τὰ εὐγενῆ τῶν Ἰταλῶν ὄνειρα, οἰκισθελῶς παρητήθη τοῦ θρόνου, τὸν ὁποῖον παρεχώρησεν εἰς τὸν υἱὸν καὶ ἀντάξιον καθ' ὅλα διάδοχόν του, τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ.

Ἀγῶνες τῶν φιλελευθέρων διεξήγοντο καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Οὐγγαρίαν, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων, ἐκτὸς ἄλλων, ὑπῆρξεν ἡ πτώσις τοῦ ἔχθρου πάσης ἐλευθερίας Μίστερνικ καὶ ἡ παραίτησις τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας Φερδινάνδου τοῦ Α', τὸν ὁποῖον διεδέχθη ὁ μέχρι σήμερον ἀνάστων γερμανὸς Φραγκικός Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὴν ἀκολούθησιν ὁ Κρημακὸς πόλεμος (1854), μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ δόξα τῆς Γαλλίας

ἠμπεδωμένη ἦσαν οὐδέποτε, ὁ δὲ Λουδοβίκος Ναπολέον κατέστη πανίσχυρος καὶ εἰς ὅλα ὁ μοναδικὸς διαιτητὴς τῆς Εὐρώπης.

Οἱ Ἰταλοί δὲν ἠνθώθησαν μόνον ὑπὸ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἐμπεύσεως αὐτοῦς ἀγιάτης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

ἔχον τὸ ὕψιστον εὐτύχημα νὰ κυβερνηθῶσι καὶ ὑπὸ φιλοπατρίδων καὶ ἐξίσως πολιτικωτάτων ἀνδρῶν.

Τὸ Πεδεμόντιον, ἐξ οὗ κυρίως ἐκινονίζετο πᾶσα τῶν φιλελευθέρων Ἰταλῶν κίνησις, εἶχε τότε πρωτοπουργὸν τὸν ἐνθουσιώδη πατριώτην καὶ διάσημον πολιτικὸν Καβούρ.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἰταλίας ἀνὴρ, ἐπαθμῶν εἰς τοὺς ἀγῶνάς του νὰ προσελκύσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τῶν ἰσχυρῶν, ἀπέστειλε στρατεύματα, τὰ ὁποῖα συνεπολέμησαν μετὰ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν ἀγγλικῶν κατὰ τὸν Κρημακὸν πόλεμον. Τοῦτο ἐπράξε καὶ κατὰ τὸν Αὐστροπροσσωκὸν πόλεμον (1859), ὁπότε ἐνίκηθη ἡ Αὐστρία εἰς τὰς γνωστὰς μάχας τῆς Μαγνέντας καὶ τοῦ Σολφερίνου.

Ὁ Καβούρ ἐπέτυχεν ὅ,τι ἐπεθύμει, διότι οἱ σύμμαχοι, μετὰ τῶν ὁποίων συνεπολέμησαν καὶ τὰ ἰταλικά στρατεύματα, εἰχαριστηθέντες ἐκ τῆς τοιαύτης εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, συμπαθῶς διέτθησαν ὑπὲρ τῆς γενόμενης ἐξεγέρσεως τῶν ἰταλικῶν κρατιδίων.

Ἐκ τούτων ὠφελοῦμεθα οἱ Ἰταλοί, ἐν ἀνεκφράστῳ ἐνθουσιασμῷ, τὴν 27 Μαρτίου τοῦ 1861, ἐκήρυξαν πρωτεύουσιν τὸ Τουρίνον, τὸν δὲ ἐνθουσιώδη τοῦ Πεδεμόντιου βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ ἀνηγόρευαν βασιλέα τῆς ἡνωμένης Ἰταλίας. Ἐνοπλιζομένη ὅμως ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς Αὐστρίας ἡ Βενετία καὶ ὑπὸ τὸν Πάπαν ἡ Ρώμη.

Καὶ ἡ πρώτη ἡλευθερώθη τῇ 1866, μετὰ τὸν Αὐστροπροσσωκὸν, ἡ δὲ Ρώμη τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1871, εὐθὺς μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον, ὁπότε ἡ Γαλλία, ἡττηθεῖσα, ἠναγκάσθη ν' ἀποσύρῃ ἐκ τῆς Ρώμης τὰ προστατευτικά στρατεύματά της.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ Ρώμη, ἡ Αἰωνία Πόλις, ἀπετέλεσε τὴν νέαν πρωτεύουσιν τοῦ σημερινοῦ ἐνδόξου καὶ ἰσχυροῦ Ἰταλικοῦ Κράτους, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν παρελθούσαν Δευτέραν πατριωτικὰ πανηγύρεις διεσάλλισαν τὸ μέγα γεγονός τῆς συμπληρώσεως πεντηκονταετίας ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ἐνώσεως τῶν Ἰταλῶν εἰς μίαν μεγάλην, ἐνδοξον καὶ ἰσχυρὰν πατρίδα.

Αἱ σκαὶ τοῦ Γαριβάλδη καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων πρωτοεργατῶν τῆς ἀναγεννηθείσης Ἰταλίας σκιερῶσιν ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἀκμῇ τῆς μεγάλης πατρίδος τῶν, τῆς ὁποίας, ἄλλως τε, τὰ θεμέλια αὐτοὶ πρῶτοι ἔθεσαν.

Α. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

Μέχρι τοῦδε ἐφρόνουν ὅτι, προκειμένου τοῦ λόγου περὶ δράσεως ἀγαθοεργοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν φύλων, τὰ πρωτεῖα ἔχουσιν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ αυτοκρατορίᾳ αἱ Ἑλληνίδες· πόσον ὁμως ἡπατώμην! Διξερχόμενος τὸν Νεολόγον, συνήντησα τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν:

Χορὸς Ἀζκανεβέρ.

Ὁ σύνδεσμος τῶν Ἀρμενίων κυρίως Ἀζκανεβέρ, ὅστις ἔρυσεν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀνωτάτην ἀρμενικὴν σχολὴν καὶ περὶ τὰς τεσσαράκοντα προκαταρκτικὰς σχολὰς, εἰς τὰς ὁποίας παιδεύονται περὶ τὰ 5,000 πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ παιδιά, διοργανοῖ τῇ προσεχῇ Πέμπτῃ, 17/30 Μαρτίου, ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Τοκατλιάν, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην προεδρίαν τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀπτοῦλ Μεδζήτ ἐφέντη, χορευτικὴν ἐσπερίδα. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Μ. Βεζύρου Χακκὴ πασά, τοῦ γεροσυαστοῦ Ζαρέ Διμπέρ ἐφέντη καὶ 22 κυρίων καὶ 60 κυρίων τῆς ἀνωτάτης διευθετοῦς ἀριστοκρατίας.

Ὁ σύνδεσμος τῶν Ἀρμενίων κυρίως ἰδρύσαν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀνωτάτην ἀρμενικὴν σχολὴν καὶ περὶ τὰς τεσσαράκοντα προκαταρκτικὰς, εἰς τὰς ὁποίας παιδεύονται περὶ τὰς πέντε χιλιάδας πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ παιδιά!

Καὶ τίς ἡ σχετικὴ δράσις τῶν ἐν λόγῳ Κυρίων; Διοργανοῦσιν ἐσπερίδα χορευτικὴν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην προεδρίαν τῆς Α. Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀπτοῦλ Μεδζήτ ἐφέντη, ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Μ. Βεζύρου Χακκὴ πασά, τοῦ γεροσυαστοῦ Ζαρέ Διμπέρ καὶ λοιπῶν.

Τούτων οὗτος ἐχόντων, τίς ἡ ἀναλογία τῆς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα Ἑλληνίδων καὶ Ἀρμενίδων δράσεως; Ποία σύγκρισις μεταξὺ Φιλοπῶλου Ἀδελφότητος τῶν Κυρίων τοῦ Πέραν, Ἀδελφότητος Ἀγίου Ἐλευθερίου, Ἀσούλου τῶν Μητέρων καὶ ἄλλων σωματείων κυρίων ἀρ' ἐνός, τῆς ἰδρύσεως δὲ ἀνωτέρας καὶ περὶ τῶν τεσσαράκοντα προκαταρκτικῶν ἀρμενικῶν σχολῶν, ἐν αἷς παιδεύονται περὶ τὰς πέντε χιλιάδας πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ; Πότε ἐτίθησαν αἱ χορευτικαὶ ἐσπερίδες τῶν Ἑλληνίδων κυρίων ὑπὸ τὴν προστασίαν Πριγκίπου καὶ Μ. Βεζύρου;

Δὲν χαράσσω τὰς γραμμάς ταύτας, ὅπως ὑποτιμῶσιν τὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλληνίδων συγκρίνω ἀπλῶς χάριν τῶν πολλῶν.

Γ. Κ.

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

ὑπὸ τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν κύκλων τῶν Ἀθηνῶν ἐωρτάσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ δεκαετηρίς τῆς «Πινakoθήκης». Συμπλήρωσις δεκαετίας ὑπὸ περιοδικῶς τῆς περιωπῆς τῆς «Πινakoθήκης», ἡ ὁποία πάντοτε ἐπρωτοτάτησεν εἰς πᾶν γενναῖον βήμα τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας καὶ τέχνης, δὲν εἶναι βέβαια γεγονός κοινὸν καὶ ἀνάξιον σημασίας διὰ τοῦτο, καθὰ ἐξ Ἀθηνῶν μανθάνομεν, ἐχαιρετίζῃ θερμότατα παρὰ πάντων.

Τὸ «Ἀπ' Ολα», συμμετέχον τῆς χαρᾶς ταύτης τοσοῦτῃ μᾶλλον, ὅσην καταλέγει μετὰ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς «Πινakoθήκης», διαπρεπῆ δὲ λογογράφον κ. Δ. Ι. Καλογερόπουλον, ἀπευθύνει θερμότατα συγχαρητήρια, εὐχόμενον εἰς τὴν «Πινakoθήκην» μακρὰν σταδιοδρομίαν.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀθηνῶν: Οἱ συνεργάται τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδομένου καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Πινakoθήκη» καὶ οἱ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἐν Περλεπὶ κατακρουρηθεῖσα Χριστιανικὴ οἰκογένεια.

Μας γράφουσιν ἐκ Περλεπῆ:

«Πρὸ τινῶν ἡμερῶν, τὴν 4ην τῆς νοκτός, κακοὐραγὶ ἀγνώστον ποιεῖ καὶ πόσι, εἰσελθόντες εἰς οἰκίαν, εἰς ἣν διέμενε Χριστιανικὴ οἰκογένεια, ἀποτελουμένη ἐκ μητρὸς καὶ τεσσάρων τέκνων, προέβησαν εἰς στυγερὸν καὶ ἀνήκουστον κακοὐρηγμῶν. Κατ' ἀρχὰς ἤρχισαν νὰ βασανίζωσι τὰ τέκνα πρὸ τῶν ὁμμάτων τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς. Τοῦ μὲν μεγαλειτέρου (1) ἀπέκοψαν τὴν γλῶσσαν, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐδίχασαν τὸ στόμα. Τοῦ ἀμέσως μικροτέρου (4) ἀπέκοψαν τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς (ἐν τῇ εἰκόνι εἶναι συμπληρωμένον διὰ βάρβακος) καὶ τινες δάκτυλοι τοῦ ἐπὶ μικρο-

τέρου ἐξώρυσαν τὸν ἑτερον τῶν οφθαλμῶν καὶ ἐπλήρωσαν τὸ σῶμα κατὰ δὲ τὸ μικρότερον βλόν (2) ἐπέβησαν ἡ ἀλγία εἰς τὸν λαμὸν διὰ δίκου.

Τὸ ἐγκλημα τοῦτο ἐνισχύει τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἀγριώτερον τῶν θηρίων εἶναι ὁ ἄνθρωπος.

συνάδελφοι τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Δ. Ι. Καλογερόπουλου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ, ἐωρτάσαν τὸ γεγονός διὰ τιμητικῆς ἐσπερίδος, ἐκδομένης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Ἐλληνισσῶν, τῇ ἐνεργείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ λογίων καὶ καλλιτεχνῶν. Εἰς τὴν ἐσπέρην παρήστη ἡ Α. Β. Γ. Π. Ν. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, ὁ Γεωργὸς τῶν Ἑσπερικῶν, ὁ Μάρσαλος τοῦ στρατοῦ, πολλοὶ τῶν ἐπιστῶν, τὰ ἐκλεκτότερα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, συγγραφεῖς, καλλιτέχναι, δημοσιογράφοι κλπ. Μετὰ σόντομον εἰσήγγον τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Κράτους» κ. Θ. Τζαβάλλα, ὁμιλήσαν περὶ κοινωνίας καὶ περιοδικῶς τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως» δεσποινῆς Ἐλενῆς Ζωγράφου ἡ κ. Αἰνὰ φὸν Λόντερ καὶ ὁ κ. Σαίφφερ ἐπέτελεσαν συνάσεις τοῦ Μπετόθεν, Βενιάμιν καὶ Μόζαρτ, ἡ δεσποινὶς Σ. Κανέλλοπουλου ἀπήγγειλε τὸν «Καλλιτέχνην», δραματικὸν ποιήμα, ἡ δεσποινὶς Τασία Λυμπεροπούλου, καθήγγηται ἐν τῇ ὡδαίᾳ Λόντερ, ἐφάλε ὅς ἐκλεκτὰ φάρμακα καὶ ὁ κ. Πολύδωρος Δημητριάδης ἐκ μέρους τῶν συνεργατῶν τῆς «Πινakoθήκης» ἐξέρε τὰ ἔργα αὐτῆς. Ἐν τέλει ὁ διευθυντὴς τῆς «Πινakoθήκης» κ. Δημ. Ι. Καλογερόπουλος ἀπήγγειλε χαιρετὰ ἀνάστα τῆς δημοσιογραφικῆς ζωῆς, καταγεροκρηθείς. Πρὸς τὸν κ. Καλογερόπουλον ἐξεδηλώθησαν ζωντανὰται συμπάθειαι, τῇ προσνηχῇ δὲ κλάδον φοινίκος μετὰ δάφνης, ἡ καὶ ἀναμνηστικὸν μετάλλιον.

Ο ΧΡΟΝΟΣ

(Εἰς ἀπάντησιν ἀνηλικιωμένων φίλων μου)

Δάκρυ ἂν φέρῃ ἡ χαρὰ, καὶ ἡ λύπη φέρει δάκρυ, πότε δροσὰ, πότε φωτὰ στήν ἰδίαν φαίνεται μυτιὰ καὶ ἐδῶ ἰδὴ τρεφεῖ ἡ γῆ καὶ ῥόδο σ' ἄλλη ἀκρῇ...

Μετὰ τὸ γλυκοῦράκι προφταίνει νύχτα μαύρη, δὴ καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν τὴν κίνησιν καθὼς βῆ, τὸ γέλιο σέβη ὀλίγη, τὴ νύχτῃ γῆρας βαθεῖ.

Εἰς τῆς γαλήνης τὸ πλεῖστον κοιμάται ἡ το κη βα, τῆς ἰδίας μένης δυὸ παιδιά, με ἰδία σπλάγγνα καὶ καρδιά, τὸ ἕνα λέγειται εὐαίς, τὸ ἄλλο ἀκαίσις.

Δίπλα σὺ σκότος θαύμα φῶς, δίπλα σὺ χιὼν Μαί, μπρὸς σὺ νεογέννητο, γερὸ σὺ σὺ εἰς τὸ γέλιο, πικρὸ καὶ ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴν γῆ κοιμῶνται καὶ πλάτ.

Σοφὴ θάλασσα πανταχοῦ, τὰ πάντα παραστάσεις, ὁ ἄνθρωπος ὑποκρίτης καὶ ὁ Χρόνος μόνος θεοῦ, πῶς θέλει με δάκρυ γέλο νὰ τὸν διαπλάσῃ.

Ἡ τοκευὶς τῆς ζωῆς εἶν' ἡ χαρὰ τοῦ μόνου, θάνατος θέλει νὰ γένη, δράματα θέλει τραγῆ καὶ εἰς ὅλα τέρεται αὐτὰ, τὸ γέλιο τῶν ἀληθινῶν.

Ὅταν σ' αὐτὴ τοῦ ἡ βοῇ τοῦ γέλιου λίγο πᾶν, ἔρεει πῶς εἶναι ἐμπαιγμός, τὸν κυριεῖ ὁ θῶμος καὶ τὰ γοῦρα τοῦ βήματα ἀμέσως σταματᾷ.

Γέλα, λοιπὸν, ὁ θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος, καὶ πᾶν καὶ πᾶν πόνον, στερῶν, δάκρυ δάκρυ, πῶς εἶναι ὁ Χρόνος σὺ φέρε, ἔχ' ἡ καὶ γέλη, με αὐτὰ τὸν σταματῇ τὸν Χρόνον.

ΚΑΝΙΤ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

Οι νέοι εισήλθαν εις τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθησαν πλησίον τοῦ ἀγνωστού ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔφαινετο ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς.

Ἐν σφύριγμα ἀντήχησε καὶ ἀμέσως αἱ κώπαι ἤρχισαν νὰ βυθίζωνται ἀθρόως εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ πλοῖον ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆς παραλίας.

Ἐν αὐτῷ τῷ πᾶν ἦτο σιγῆς μόνον τὸ τρίμιον ἐπὶ τῶν σκαλίων τῶν κώπων καὶ ὁ ἐλαφρὸς παφλασμὸς ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἠκούετο.

Μετ' ὀλίγα λεπτά τὸ πλοῖον ἐφθάσεν εἰς τὸ μέσον τοῦ Βοσπόρου, ἐκείθεν δὲ μετ' ἡλατωμένην ταχύτητα διηυθύνθη πρὸς τὴν ἀσπικὴν παραλίαν.

Ὁ ἀγνωστος ἐθεώρησε τὴν σιγὴν κατὰλλήλῃ ἐν τῷ ἀνέμῳ τὸ στόμα του.

— Ὁ Βόσπορος εἶναι μυστικός, εἶπε μὲ μυστηριώδη φωνὴν ἀκούσατε τὰς ὁδηγίας μου.

Χωρὶς λόγον ἔκαμον σημεῖον συγκατανεύσεως.

Ὁ ἀγνωστος ἐξήγαγε τότε ἐν πλεκτὸν θυλάκιον, τὸ ὁποῖον ἀπέδωκε μεταλλικὸν ἥχον.

— Ἐδῶ εἶναι ἑκατὸ λίραι· αὐταὶ εἰναι δικαίαι, ἂν μείναι πισταί.

Καὶ ἐξηκολούθησεν:

— Εἶμαι ὁ Γέρδας· ὁ Μουκτάρ ἐρέντης μοὶ ὤμωλεσε διὰ σὲ· θὰ σὲ εἶπε βέβαια πόσον προστατεύω ἐκείνους ποὺ μετ' ὑπηρετούν καλῶς.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ Ἀλκιδιάδης.

— Μπα! σὲ, τὸ εἶπε;

— Μάλιστα ἀρχηγέ. Πρέπει πρὸς τοῦτους νὰ σὲ εἰπῶ ἐτι περισσότερο νὰ εἰπῶ νὰ γίνωμεν προστατευμένοι σὲ, παρὰ αἱ ἑκατὸ λίραι, μὰς ἐπεισαν νὰ σὲ ὑπηρετήσωμεν.

— Εἶσαι γυναικίος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐπαυλαῖω τὰς ἀπειλὰς μου. Ἀκούσατε λοιπὸν τί περιμένω ἀπὸ σὲ καὶ ἀπὸ τὸν δούλον σου.

Οἱ νέοι ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν των ἤλπιον ὅτι θὰ μάθωσι τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου.

Ἠπάτησαν.

— Διὰ λόγους, τοὺς ὁποῖους εἶναι ἀνωφελεῖς ν' ἀναφέρω ἐδῶ, ὑποπτεύομεν ὅτι κάποιος δηλοῖται ὡς κόρην του μίαν κόρην φοβεροῦ ἐθροῦ τοῦ κράτους.

— Μπα!

— Αὐτὸς διέφυγεν ὅλους τοὺς δόλους καὶ τὸ μυστικόν του δὲν ἐπρόδωσε. Μεταξὺ τῆς κόρης του τῆς πραγματικῆς καὶ τῆς θετικῆς ἢ χωρὶς καμμία προτίμησίν του νὰ δεinken τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ὅμως ἡ θετικὴ ἐκείνη κόρη πρέπει νὰ ἐκλείβῃ.

— Ἐχει καλῶς, ἀπήντησεν ὁ Ἀλκιδιάδης, μετὰ κάποιο εἶδος ὕψους ἢ δικαιούσιν πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ.

— Καὶ ὅμως ἐδῶ δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐπέμβῃ.

— Διὰ τί;

— Διότι ὁ ἀθλιὸς Ἀλῆ Ρεμὲχ...

— Ἔτσι ὀνομάζεται;

— Καί· αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀθλιὸς ἐνέργησε καὶ ἐγὼν προστατεύομενος Γάλλος καὶ Ἀγγλος.

Σύμφωνα μετὰ τὰς διαρροήσεις, δὲν εἴμπορομεν νὰ κἀμωμεν τίποτε δικαστικῶς.

— Τὸν διαβολάκο, ἐφθάρυνεν ὁ Μαλαρίας, φαίνεται ἀρκετὰ ἐξυπνος.

— Ὅσον ἐξυπνος καὶ ἂν φαίνεται, ἔκαμε μίαν ἀνοησίαν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν θὰ ἐπωφεληθῶμεν. Αὐτὰ τὰ δύο κοράσια ἔχουσι καταγραφὴ ὡς προστατευόμενα ὑπὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα· Γαλιμᾶ.

— Καὶ τί ἔχει νὰ κάμῃ αὐτό;

— Θὰ τὸ εἴδῃς. Ἄν κατορθώσω καὶ ἀποδείξω ὅτι μία ἀπὸ αὐτὰς δὲν καλεῖται πραγματικῶς Γαλιμᾶ, ἀμέσως αὕτη παύει νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐνικὴν προστασίαν καὶ θὰ ὑπάγεται εἰς τὰ τουργικὰ δικαστήρια.

— Ἐνόημα, συνεπλήρωσεν ὁ Μαλαρίας.

— Ἔτσι λοιπὸν πρέπει νὰ γίνῃ καὶ τότε ὁ κύριός μου θ' ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ ἐχθρόν, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπαρξὶς εἶναι συνεχῶς κίνδυνος.

Νέα σιγὴ ἐπηκολούθησε. Δὲν ἠκούετο ἄλλο τι παρὰ τὸ ὀλίγημα τῶν κώπων καὶ ἡ ἀσπικὴ ἀναπνοὴ τῶν ἐρετών. Μετ' ὀλίγον ὁ Γέρδας προσέθεσε μὲ φωνὴν χαμηλὴν:

— Γνωρίζεις ἀρκετὰ, ὥστε τὰ ἔννοήσης ὅτι μία ἀδικροσία εἶναι ἐγκλημα θανάσιμον.

— Βεβαίωτα, ἀπήντησεν ὁ Μαλαρίας πάντοτε ἀπαθὴς. Μείνατε ἥσυχοι, ἀρχηγέ, τὰ ψάρια εἰς τὴν περίστασιν αὕτην θὰ φανούσι πολὺ φλόκαρον συγκρινόμενα μ' ἐμεῖ.

— Ὁ Γέρδας ἐξηκολούθησε:

— Τώρα πηγαίνωμεν εἰς ἐκεῖνον ποῦ κρατεῖ ἐγκλειστούς τὰς δύο Γαλιμᾶ.

— Εἰς τοῦ Ἀλῆ Ρεμὲχ;

— Μάλιστα· θὰ τὸν διατάξω ἐν ὀνόματι τοῦ Χαμήτ νὰ τὰς νημερώσῃ μετὰ σὲ καὶ μετὰ τὸν σύντροφόν σου.

— Αὐτὸς λοιπὸν ἦτο ὁ ἀγγελθεὶς γάμος...

— Ἐάν αἱ ὑπενόηται μου εἶναι βέβαιοι, ἢ ἀρνῆθῃ ἢ θὰ προδοθῇ...

— Καί;

— Ἐκείνη ποῦ θὰ σοὶ ἐπληρώσῃ θὰ γίνῃ δική σου.

— Καὶ ἔτσι θὰ γίνῃ μνηστὴρ διὰ νὰ χηρεύσω σχεδὸν ἀμέσως.

— Ὁ Γέρδας ἐγέλασε ξηρόν γέλωτα.

— Βλέπω ὅτι παίρνεις τὸ πρᾶγμα διὰ πολὺ σοδάρων.

— Μὰ τὴν πίστιν μου... αἱ ἑκατὸ λίραι καὶ πρὸ πάντων ἡ προστασία...

— Καὶ τὰ δύο εἶναι ἐξηραλισμένα...

— Ἀλλ' εἰπέ μου, εἶσαι βέβαιος διὰ τὸν ἄνθρωπον ποῦ σὲ συνοδεύει;

— Ὅπως καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μου.

— Ὡ! ὦ! πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς Γάλλος διὰ νὰ εἶδῃ τοιαύτας διαβεβαιώσεις περὶ τοῦ φίλου του.

— Μπα! μοὺ εἶπον ὅτι ὁ Σουλτὰν Ἀβδούλ θὰ εἶχε περισσοτέραν ἐμπιστοσύνην διὰ σὲ, παρὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

«Ἀπ' ὅπου καὶ ἂν ἔρχεται τὸ θυμιάμα μὲθ',» εἶπεν ὁ ποιητὴς καὶ ὁ Γέρδας δὲν ἤλυνε τὴν νὰ μὴ ἐνθουσιασθῇ ἐκ τῆς καλαρείας ἐκείνης καὶ προσέθεσεν:

— Ὁ Σουλτὰνός διέκρινε πόσον τοῦ εἶμαι ἀφοσιωμένος ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ ἐτι δὲν ἔχω ἄλλην θέλησιν παρὰ τὴν ἰδικήν του, ἐτι δὲν ποθῶ τίποτε ἄλλο παρὰ τὴν εὐτυχίαν του, τὴν ἰσχύϊν καὶ τὴν εὐδοκίαν του.

Ὁ Γέρδας εἶναι διὰ τὸν Ἀβδούλ ὅτι τὸ καλὸν διὰ τὸν ποταμὸν, ὁ βράχος διὰ τὸ ὄρος, τὸ κύμα διὰ τὴν θάλασσαν.

Εἰς τοὺς λόγους τοὺτους ἀντηνακλᾶτο ἐν ταυτῇ ἡ ὑψίστη ὑπερηφάνεια καὶ ἡ μεγαλειότητα ταπεινοφροσύνης. Ὑπερηφάνεια καὶ ἐγκλωμὸς πρὸς ὅλους, ταπεινότης δὲ μέχρι δούλοπρεπείας πρὸς τὸν Χαμήτ.

Ὁ Ἰωάννης Ρενὴ ἤκουε τὸν διάλογον τοῦτον τοῦ φίλου του πρὸς τὸν Γέρδα, ὁ ὁποῖος διὰ πάσαν προφύλαξιν ἐκ τῶν ἀδικημάτων κωπηλατῶν διεξήχθη γαλλιστὶ καὶ εἰς τὴν καρδίαν του ἐν φοβερόν μίσος ἐδλάσθησε κατὰ τοῦ Γέρδα, ὁ ὁποῖος ἐκλάσκει τὰ πάθη τοῦ κυρίου του διὰ νὰ ἐξαπαλίσῃ διὰ τὸν ἑαυτὸν του ἀφρονιότεραν εὐνοίαν.

— Καθίκοι.

Ἐφθάρυνεν ὁ Γέρδας μεταξὺ τῶν ὁδόντων του.

Καὶ πραγματικῶς τὸ πλοῖον παρέκαμπε τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Μόδι καὶ μετ' ὀλίγον ἐφθάνεν εἰς τὸν ὁρίσιμον, ὅπου ἔχανετο ὁ μικρὸς χείμαρρος.

Ὁ ὁρίσιμος ἐκεῖνος, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν παραλίαν τῆς Χαλκηδόνος, ἦτο κατασκότεινος, καὶ τὰ νερά του δ' αὐτὰ ἐκείνοντες εἰς τὴν μυστηριώδη μελανὴν περιβολήν, τὴν ὁποῖαν ἀνέτεινον ἐπὶ αἱ βαρεῖς ὄγκοι τῶν κορμῶν μερικῶν δένδρων.

Εἰς τὴν σκιάν, διάταξεν ὁ Γέρδας.

Τὸ πλοῖον ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του βραδέως, ὥσταν νὰ εἶχε καὶ αὐτὸ ὑπνωτισθῇ καὶ τέλος ἐφθασεν εἰς τὴν ἀκτὴν, εἰς τὸ μέρος ὅπου μία πρόχειρος ἐυλινὴ ἀποδύρα ἐφύσκατο παρὰ τὴν ἀμμουίαν παραλίαν.

Εἰς τὴν κωπηλατῶν ἐπήδησεν εἰς τὴν ξηράν, προσήρμοσε τὴν πῶραν τοῦ πλοῖου εἰς τὴν ἀποδύραν καὶ ἐφώνησεν:

— Ἔτοίμα!

Ὁ Γέρδας ἐπήδησε καὶ αὐτός, μεθ' ὃ, στρεφόμενος πρὸς τοὺς δύο Γάλλους, εἶπεν:

— Ἀκολουθεῖτε με.

Καὶ ἐπὶ ἀπληθείαν:

— Ἐντὶ ἀπὸ σὲ, εἶπεν, ἂς μείνῃ νὰ φυλάττῃ τὸ καὶ αἱ ἄλλαι ὅς μ' ἀκολουθήσουν.

Μετὰ τὴν πεποιθὴσιν ὅτι ἡ διαταγὴ του θὰ ἐκτελεσθῇ, ὁ Γέρδας ἔκαμε στρόφον τινα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον μονοπάτι, τὸ ὁποῖον περιεκλείετο ἀπὸ πρασιάς.

Ὁ Μαλαρίας καὶ ὁ Ρενὴ ἐδάδιζον ἐπὶ τῶν βρυχημάτων του, οἱ δὲ κωπηλάται, ἀνταλλάσσοντας εἰς δύο λεπτά τὰς κώπας των μὲ ὅπλα, περιστοιχίσαν τὸν Γέρδα, ἀφῆσαντες τὸ πλοῖον εἰς τὴν σκοτεινὴν παραλίαν νὰ φυλάττῃ εἰς ἐξηλωμένους ἀκίνητους.

(ἀπολοῦνται)

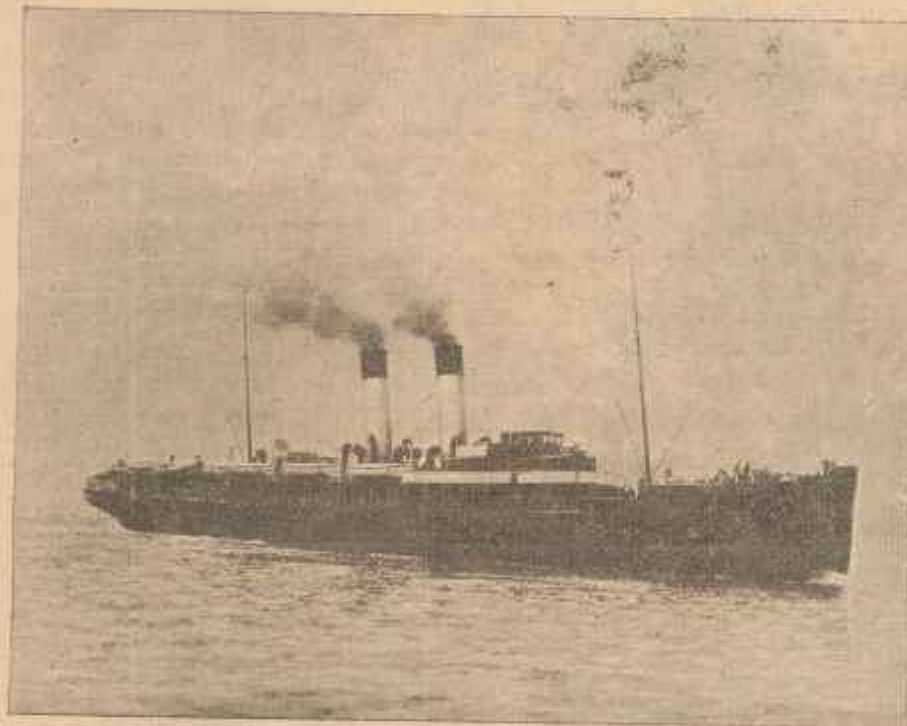
Ν. Σαρζίδου

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Τὸ μόνον ἐν χρήσει διδασκικόν

τῶν **ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ Βιβλίων.**

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΤΟ «ΚΕΜΠΡΙΤΣ»

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, πολλοὶ τῶν ἰσχυρίων ἐξήλυσαν συμμετοχὴν εἰς τὴν ὥραιαν μετὰ τινος ἡμέρας ἀναχωροῦσαν ἐκδρομὴν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραθέτομεν τὴν εἰκόνα τοῦ «Κεμπριτς», τοῦ νέου θαλαμηγού, ἡλεκτροφωτιστοῦ μετὰ δύο ἑλικας ἀεροπλοίου, ὅπου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Συναυλία.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Φιλοπόρου Ἀδελφότητος Ταταούλων ὑπὲρ τῶν σχολῶν τῆς κοινότητος ταύτης μουσικὴ ἡμερὶς, τὴν ἐξηκολούθησε χορὸς. Τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας ὑπῆρξε ποικιλωτάτον, ἐκτελεσθέν ὑπὸ ἐμπνεύσει τοῦ Νέου μικτῆς Μανδολινάτας, ἥτις, ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς εὐχερείας, μεθ' ἧς ἐξετέλεσε καὶ τὰ δυσκολώτερα μέρη τοῦ προγράμματος, ἐπέτελεσε σημαντικὰς προόδους. Αἱ ἐκ τῆς ἡμερίδος ταύτης εἰσπραεῖς ὑπῆρξαν γενναίαι, πάντες δ' οἱ παρευρεθέντες ἀπεκόμισαν ἀρίστης ἐντυπώσεως.

Θάνατος.— Τὴν 13 τρέχοντος ἐξεμέτρησε τὸ ἔξην ὁ ἐκ Κίου ὁρίσιμος καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτι ἐν Κουρούτσας διαμένων ἀγαθὸς οἰκογενειάρχης, Ἀντώνιος Γεωργουλῆς. Τῆς κηδείας, γενομένης αὐθημερὶν, προσέτρεχον ὁ παν. ἀρχιμ. Περθένης, ὁσπερ καὶ ἐξῆρε τὸν βίον τοῦ μακαρίου. Ἀκολουθεῖ δ' κ. Σ. Χαλαμπίδης, τῆς βοήθης ἐπισκοπῆς Κίου, δι' ὀλίγων προσευχῶν τὸν ἀειμήνητον, ἀποσπᾶς δὸν τὰ δάκρυα. Εὐχόμεθα τῷ ἀειμνήστῳ τὴν ἀνάπαυσιν, τοῖς δὲ ἐπιζῶσι συγγενῶσι αὐτοῦ παρηγορίαν. — Α. Ι.

Μνημόσυνον.— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ ἐν Σουλῇ ἱερῇ ναυῇ τῆς Μεταμορφώσεως ἐτελέσθη τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ ἐν τῇ αἰγῇ τῆς ἡλικίας του θανόντος Ἰωάννου Μαυρίδου. Κατὰ τὸ μνημόσυνον τοῦτο παρέστη πολὺ πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ μεταστάτου, οἵτινες ἐν τέλει συνελοπήθησαν τοὺς ἀπαρηγορήτους γονεῖς. Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ νεκροῦ ἐτέθη πολυτελεὲς σταυρὸς μετὰ συγκινητικώτατον ποίημα.

ἐναυλώθη διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ «Κεμπριτς» εἶναι ἀνεωτότατον, διανύει δὲ 16 μίλλια κατ' ὥραν. Ἀναχωρήσει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὴν 1 Ἀπριλίου. Ἐγγράφαι Α', Β' καὶ Λατῆς θέσει· γίνονται δεκταὶ μέχρι τελευταίας στιγμῆς. Ἡ τρίτη θέσις ἐκαλύφθη.

Γάμοι.— Τῇ 13 Φεβρουαρίου ἐτελέσθησαν ἐν Θεσσαλονικῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Πάνου Σλαβόνη, ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἐλθεῖς τῶν Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων, μετὰ τῆς συμπαθεστάτης, ἐπεράστου καὶ διὰ πολλῶν προσόντων πεποικισμένης δεσποινίδος Στέλλας Γρ. Μιχαηλίδου, θυγατρὸς τοῦ ὁμογὰς τῆς ἐνωτικῆς γραμμῆς. Παράνυμφος ἦτο ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ζουρδάν, σταθμάρχης ἐν τῇ σταθμῇ τῶν ἐνωτικῶν σιδηροδρόμων Ἀδελφότητος. Εἰς τὰ πολυπλήρη τῶν φίλων συγγρητήρια προσέθετο καὶ τὰ ἰδία μῶν. — Π. Π.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἡ συνέλευσις τῆς κοινότητος Πέραν, ἡ συγκροτηθεῖσα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Πέραν διὰ τὴν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις συνέννοιαν πρὸς ἐκλογὴν συμβολίου συλλεγεμένη ὑπῆρξε τρικυμωδεστάτη καὶ ἐπὶ τέλος διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνστήθη χωρὶς νὰ ἐπαληρώσῃ τὸν προορισμὸν της. Ἡ τρικυμία ἐξεροῦσα κατὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ψηφοφορίαν ἐξ ἀποριῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ Σαφῆ, εἰν εἶναι Ἀντώνιος ἢ Ἀντωνίου. Ὁ πόδες δρος, μερισθεὶς καλονοῦσιν, ἀνταρτήσαντο φορίαν δι' ἀνταρτίους τῶν χειρῶν. Ἐδῶ ἔγκειται ἀκριβὸς τὸ λάθος. Ἐπεὶ ὁ ἐκλογόμενος νὰ εἴπῃ «τῆς χειρὸς» καὶ ὅτι τῶν χειρῶν, διότι τοιαντοτρόπως ὑμώθησαν αἱ δύο χεῖρες τῶν ἐκλογέων καὶ εὐρέθησαν ἐν τοιαύτῃ τῇ περιστάσει ἐλλογεῖς διπλάσιοι τῶν παρόντων. Μέγους οὐδοῦ ἡ ἐξίτησις τοῦ ἀνεγλήτου καὶ ἀκαταλήπτου θαύματος, ἡ τρικυμία

ἐξεροῦσα καὶ ἡ καλὴ ἀναποδογνώστη. Ὁ ἅγιος Σταυρουπόλεως, κατὶδὼν τὸν κίνδυνον, ἠγγέρθη καὶ ἀπηλθε μετὰ σπουδῆς, παραλαβὼν τὴν καλὴν καὶ ἀφῆσας τοὺς καλλιπῆδες.

Κατὶδὼν τῆς προστασίας, τὴν ὁποῖαν παρέσχεν ὁ συμπαθὴς διοικητὴς τοῦ Πέραν Μουχιδδὶν βέης εἰς τὸ βρακοφούσανον καὶ τῆς ἐκδόσεως διατάγματος περὶ ἐλευθέρως αὐτοῦ κυκλοφορίας, οἱ ὁπαδοὶ τῆς νέας ταύτης μόδας κινεῖται ἤρχισαν νὰ ζητοῦν τὰ σχετικὰ φηγουρίνια ἐκ τῶν Παρισίων.

Ἡμεῖς ἐν τοῖσις τὸς συνιστῶμεν νὰ τὰ ζητήσουν καλλιτέρον ἀπὸ τὴν Χιλήν, τὴν Ἀρμενίαν, τὸ Κουρὴ καὶ τὴν Ἀρμένειαν.

Ὁμιλος περιέργων ἱσταται πρὸς τῆς προθήκης καταστήματος τοῦ γυναικείου συρμοῦ ἐν τῇ Πέραν περιεργαζόμενος ἐν βρακοφούσανον.

Μία κυρία προσπαθεῖ νὰ διασχίσῃ τὸν δούλον διὰ νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν προθήκην. Καὶ εἰς ἀποροδοκασίαν τῆς βραχὺς τυχαίως παριστῆται:

— Γιατί στενοχωρεῖσαι, κυρία μου, νὰ διὰ τὴν βράκα μου καὶ πάρε ἀγνώρι.

Ἡ διεύθυνσις τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἠμείδουσε τὴν μέλλουσαν νὰ συνελθῇ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ζωγραφεῖο ἑκτικῶν συνέλευσιν, ἥτις θὰ ἐκέρουσε τὸ σχίσμα μεταξὺ τῶν μαλλιαρῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ χώρῃ ταύτῃ. Τοιουτοτρόπως προεβλήθη ἐπὶ τοῦ προσόντος τοῦ σχίσματος καὶ οἱ μαλλιαροὶ ἐσώθησαν ἐκ τοῦ ἀπορισμοῦ, ὅστις θ' ἀπηγγέλλετο κατ' αὐτῶν.

Λυπηρὴν εἰς ἐσχάτην, κατὰ τὴν ὁποῖαν καταβάλλονται προσπάθειαι καὶ συνεννοήσεις διεξάγονται πρὸς ἀσιν τοῦ βουλγαρικῶν σχίσματος, καὶ αὐτὸς ἀκμὴν τοῦ μεταξὺ ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς ἐκκλησίας, ν' ἀπειλῇται νῦν σχίσμα.

Ὅπως ὁποῖτε «καθ' ἑμπεδοκλῆα καλῶς».

Ματαιωθεῖς τῆς συνεννοήσεως πρὸς κηρὸν τοῦ μαλλιαροῦ σχίσματος, ἐξεδόθη ἐπὶ τῆς ἀμοδιῶν ἐκπαιδευτικῆς ἀρχῆς διάταγμα, δημοσιευόμενον μετ' ὅτι πολὺ εἰς τὰς ἐφημερίδας, καθ' ὅτι οἱ φοροὶ, διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ Ζωγραφείου ἀφελόντων τοῦ λοιποῦ, εἰς ἐνδεῖαν ὅτι ἀπεκηρύχθησαν τὸν μαλλιαρισμὸν, νὰ ἐνδύσιν τὰς κεφαλὰς των.

Ἰδοὺ καὶ μὴ σχετικὴ εἰδοδοσίς:

«Φέρεται εἰς γνώσιν των κ. κ. χορῶν τῆς κοινοῦ πόλεως, ὅτι ἐκτίθεται εἰς μενοδοσίαν τὸ ὑπόστατον κεφάλαιον τῶν ἐρεθῶν, ὅπως σκελὴν καὶ μαθητῶν τοῦ Ζωγραφείου Παιδείας γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς ἐπομένης Κυριακῆς διαβιβάζονται ἰσχυρῶς εἰς τὰς γυμνασίαις τῆς πόλεως».

Μεταξὺ καθηγητῶν τοῦ Ζωγραφείου ἀναγινώσκονται:

— Οἰκῶν, κἀκοῖμεν, ὦ φίλοι ἡμεῖς:

— Πάντο μὲν οὐκ.

— Ποῖον ποτε τριτοῦ;

— Ἐν χρόνῳ.

— Ἰαταται!

ΑΝΤ. ΠΑΠ.

**Τὸ μεγάλο Γλωσσικό,
ζήτημα Ἀνταπολικό.**

Μεταξὺ δύο πυρῶν.

Χαροποιὰ μηνύματα...
Μὲ τὰλλα τὰ ζήτῃματα,
ἐλύθη τέλος πάντων
σὲ τέτοιο κρίσιμο καιρὸ
τὸ ζήτημα τὸ φλογερὸ
τῆς γλώσσης τῶν γιγάντων.

Καὶ μέσα κι' ἔξω τῆς Βουλῆς
γδοῦπος καὶ πάταγος πολὺς,
τρομακτικά κηρύγματα,
στρατοὶ καὶ γαλονάδες,
μουντζώματα, σφυρίγματα
καὶ γρονθοπατινάδες.

Πάλιν ἡ πόλις τὸν κλειστὸν
θέατρον πάλιν καὶ δεινὸν
κι' ἐξέπλεον ἀφρόστων.

Ὅλους τοὺς πᾶντι τὸ μπουρ-
κι' οἱ δυστυχεῖς οἱ μαλλιαροὶ
ἔφαγαν τῆς χρονιάς των

Γι' αὐτοὺς βροντὴ
καὶ πατιρντί,
τρεχάματα, μαλλώματα.

Γι' αὐτοὺς φτισίαις,
γι' αὐτοὺς βροσίαις,
καὶ ψιμάτρο στὰ σπόματα.

Καὶ μέσα κι' ἔξω ἡ νόναζαν ὁ ἐκείνη τὴν ἀντάρα:
κτυπάτε κατακέφαλα τὸν μαλλιαρὸν τὴν φάρα.
Κτυπάτε μαλλιαρὸν σοφούς,
κτυπάτε σημηορσίαις,
κτυπάτε μὲ τοὺς μαλλιαροὺς
καὶ μαλλιαραῖς κυρίαίς.

Σαρώσατε τὴν φάρα τῶν προτοῦ, νὰ μᾶς σορὸ ση,
σαρώσατε τὴν μαλλιαρή,
ὅπου σὺν μύγα βροσιμῇ
δὲν καθέται σὲ τίποτα χωρὶς νὰ τὸ λερώση.

Πατήσατε τοὺς κάλους των,
μαδάτε τὰ μαλλιά των,
κτυπάτε τοὺς δασκάλους των,
κτυπάτε τὰ Σχολεῖά των.

Κτυπάτε τοὺς, ποὺ βλασφημοῦν
σοφούς κεκοιμημένους,
κτυπάτε τοὺς, ποὺ δὲν τιμοῦν
τὰ τίμα τοῦ γένους.

Κτυπάτε τοὺς ἀλόγητα, ποὺ νέους ξετσιπώνουν,
κι' ὅ,τι κι' ἀνείν Ἑλληνικὸ μὲ λύσσα τὸ λασιόνην.
Κτυπάτε τοὺς, κτυπάτε τοὺς, ὅπου καὶ τὸν Διοχέλο
τὸν ἔχουν κάνει σκύλο.

Δαὸς φωνάζει ποιητής:
Δώσατέ τους μὲ φραγγέλια,
ποὺ καὶ τῆς πιστεῶς αὐτῆς
λερόνουν Εὐαγγέλια.

Μαλλιαροσύνης ψυχικῆς κτυπάτε σαλιγκάρια,
ποὺ τοὺς ἀχραντοὺς πόδας λέν ἀβρόμιστα ποδάρια,
κι' ὅλο ὅτῃ βροῖμα στρέφονται
οἱ νοῦδες οἱ μεγάλοι,
: αἱ μὲ τὴ βροῖμα τρέφονται
τὰ μαλλιαρὰ τῶν καλλῇ.

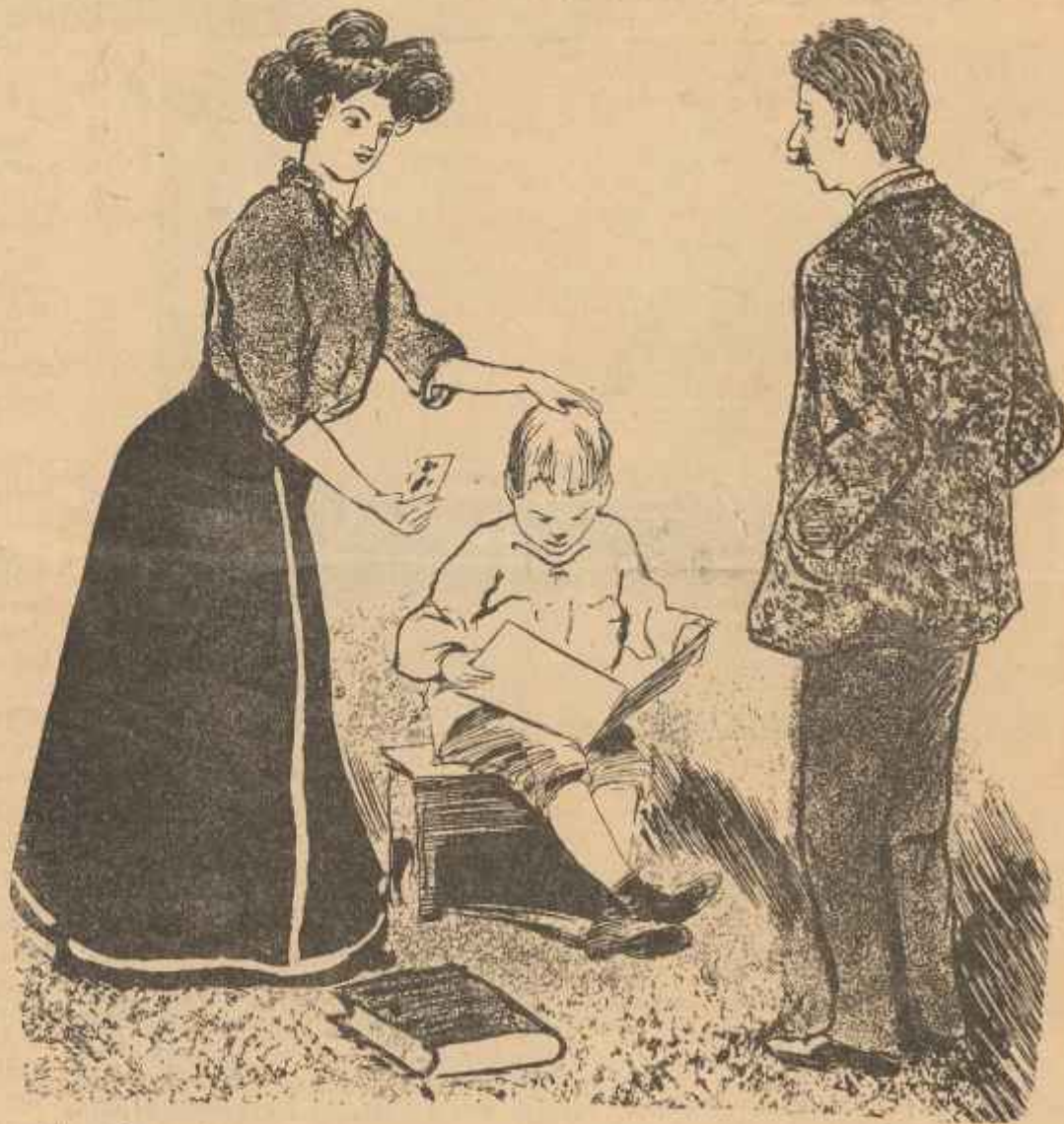
Κτυπάτε τοὺς, κτυπάτε τοὺς
κι' ἔδω κ' ἐκεῖ σκορπάτε τοὺς,
κι' ὅς παρουν τώρα πόδι.

Κι' ὅς φᾶν τοῦτος κατελῖν
κι' ἐκεῖνος κατακεφαλῖν
τὰ μάλιστα δημόδη.

Τέτοια μὲ φωνὴ φωνάζει: Νὰ καὶ τοῦτον, νὰ κι' ἐ-
[κεῖνον].
ὁ σεπτὸς ὁ Πατριάρχης κρούει κώδικα κινδύνου.
Καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου σεβαστὸν ἀκείνω μύστην
νὰ κραιγάζῃ: Σηκωθῆτε,
καὶ σὴν γλώσσων καὶ τὴν πίστιν
ἀγγλιστοὶ φρονεοὶ ταχθῆτε.

Τέτοια μὲ φωνὴ φωνάζει: Σεῖς κρατεῖτε τὰς ἀκηαίας
γῆν, θεὶ καὶ ὁσὸν αἰῶνα...
ἴτε πρὸς λαμπρὸν ἀγῶνα
καὶ παλάδες μὲ σημαίας.

«ΚΑΝΩΨ»

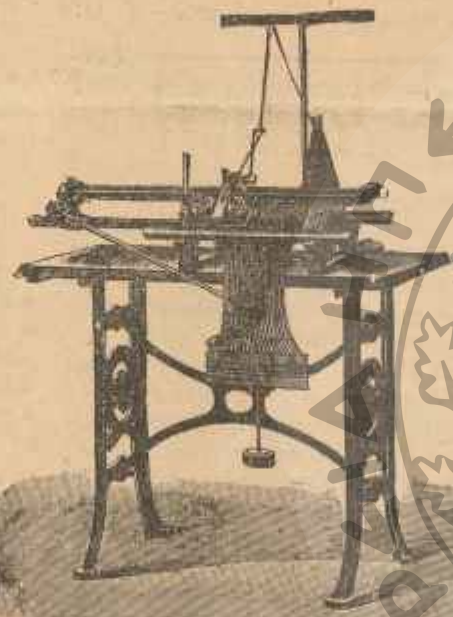

Ὁ πατήρ:

— Παιδί μου, ἀν' ὃ ἀκολουθήσῃς τὴν καθαρεύουσαν θὰ σοὺ χαρίσω ἓνα βιβλίον.

Ἡ μητέρα:

— Κ' ἐγὼ θὰ σοὺ δώσω μὰ σοκολάτα ἀν' ὃ γίνῃς μαλλιαρὸς.

ΜΕΤΑΛΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

ΜΗΧΑΝΩΝ

ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ ΚΑΛΤΣΩΝ

καὶ διὰ φλανέλλας, τρικά,
ἑσωφόρια, γκέτες, κας-κορσέ
καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῆς πλεκτικῆς.

Ἡ διδασκαλία πωλεῖται δωρεάν
ἐκ τῆς κ. Ἀντιγόνης Βάβερ, ἀρχιδουκίσσης
τῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τοῦ κ. Μηχανοῦ
εὐρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα
τοῦ κυρίου **I. G. ZELLICH**
(JEAN GRÉG. ZELLICH)

Γαλατῆ, Μπερεκὲ Χάν, ἀριθμ. 10, 1^η
ἐναντι τῆς Γερμανικῆς Deutsch-Orientbank